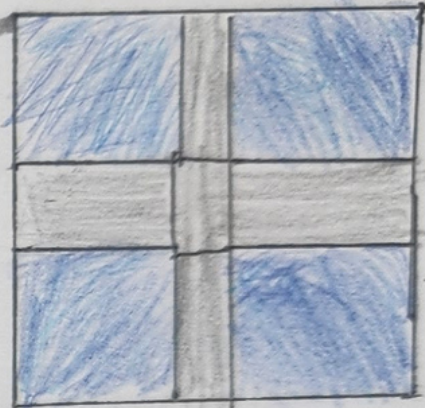

על הפרויקט:

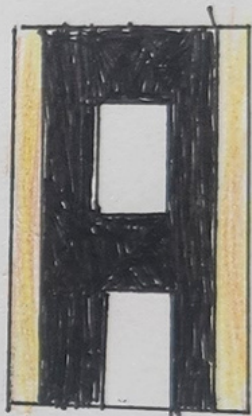
הרעיון לספר התחיל מהחיים העמוסים שלי, שאם
כמה שקשה להגיע ולהיות בכל כך הרבה דברים
בוא זמנית זה כל כך הרבה יותר כיף.

הספר הזה הוא בעצם יצוג שלי באופן מוגלם
של כל הדברים שאני עושה ביום
ולשניה לא מוטש או לא רוצה לעשות את הדברים
לא משנה הכמות.

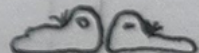
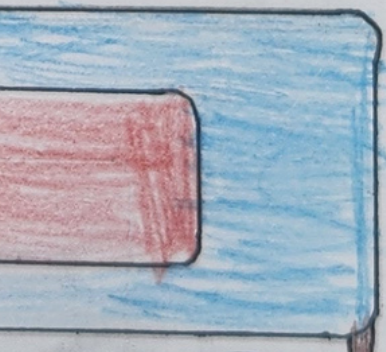
החוויה של לכתוב ספר למרות שאני לא הצייר הכי
טוב, או הכותב הטוב בעולם, לבוא כל רביעי לשבת
ופשוט לצייר הביא לי רוגע שעם חיים עמוסים כאלו
זה טוב לתת למוח כמה דקות להרגע.

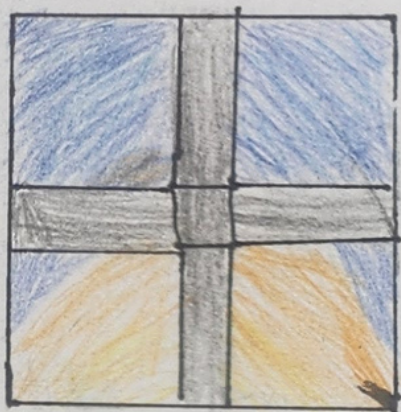

בבית בתא אביה
 בבית משפחת גרשון
 מתגורר יחד בשם אלון,

ברגעים אלו ממש,
 ישן במיטתו
 מתכוון ליום שאפניו.

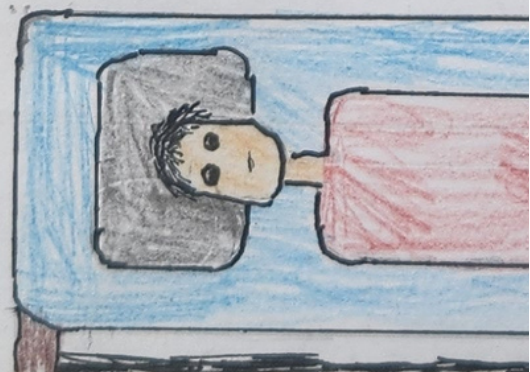

חדרו של אלון מאא
בדברים שהוא אוהב.

אם זה הכדורגל
או הכדורסל,
או בכלל הפוסטרים על הקירות,
כל אלו מיחדים אותו.

אלון מתחיל את יומו
בטיסה לירח כמו
כל יום בשבוע.

הוא טס לא כדי
לחקור או לראות עולם,
הוא טס כדי ללמוד
בבית הספר
הירחי הראשון.

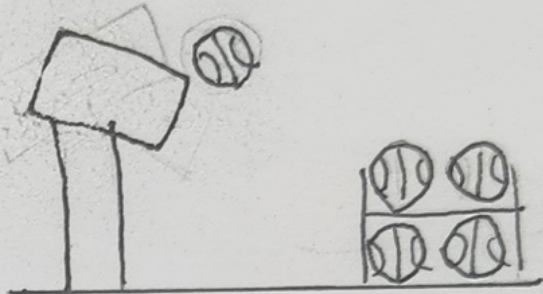

בית הספר
הירחי הראשון

ואלון רק חושב
על היום הזה,
שרק התחיל.

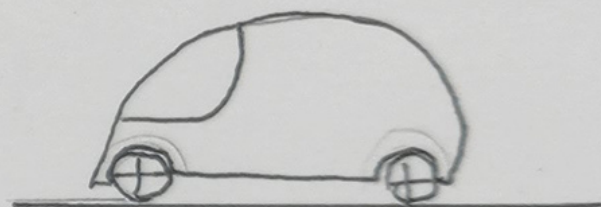
והינה אלון יושב בכיתה
עם חקרו הטוב נדב,
הם יושבים ולומדים,
על דברים לא חשובים.

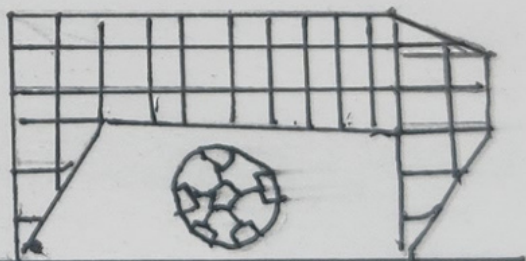

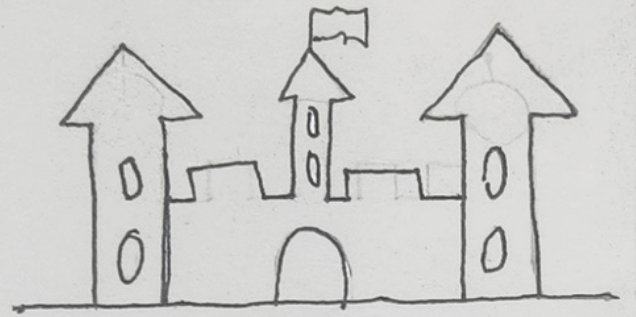
והינה היום ממשית,
אם זה משחק הכדורסל,
שאלון בו שיחק.

או שאחרי נסיעה
ברכב אימו,
טורניר הכדורגל שזכה
עם חקרו הטוב.

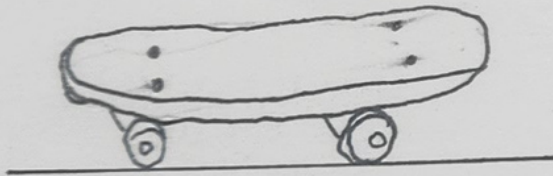

3:0

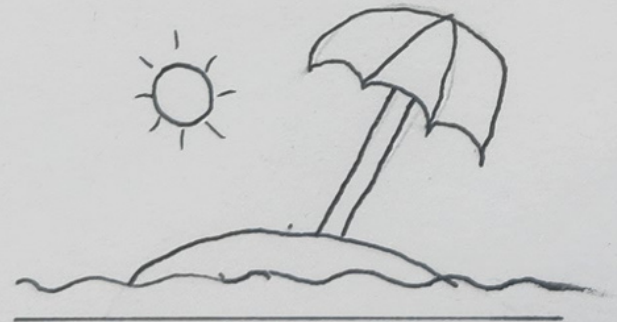

אחרי זה הוא הלך,
סיים לבנות את סירתו מאגו.

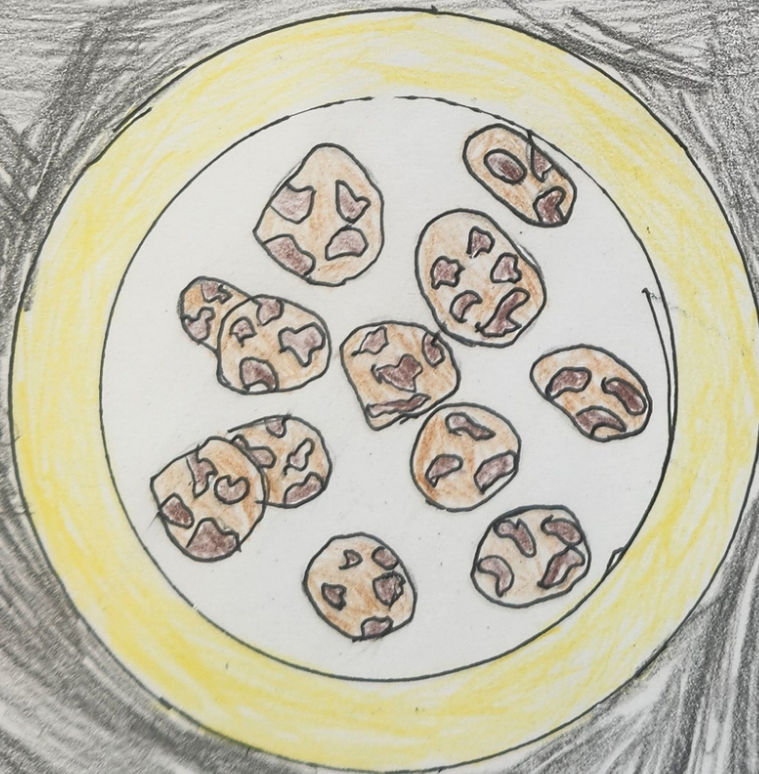

ונסע אל הים
כדי לשחות
בעזרת הסקייטבורד
האהוב שלו.

אחרי זה הוא
הלך טיפה לאכול,
כי מסתבר שהיום
זאת יומולדתו.

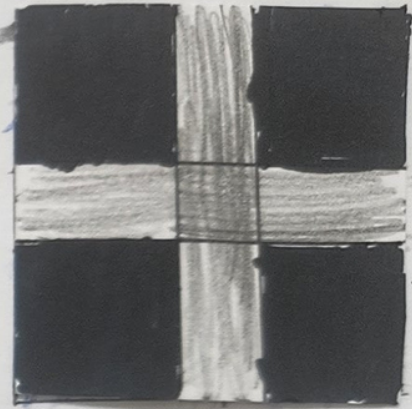
והוא היה צריך לבחור
האם הוא רוצה
עוגיות קטנות
או עוגה גדולה בהרבה,
יותר מפי שלושה.

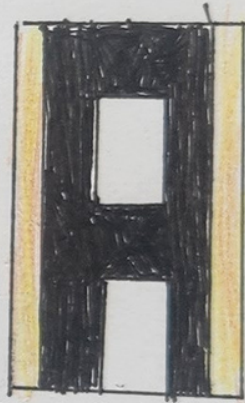
ובסופו של דבר
הוא בחר בעוגה,
והכין את השולחן
לכל חבריו.

ועברו שעה או שעתיים,
אבל אף אחד לא הגיע,
בהתחלה היה עצוב ומאוכזב,
אבל הבין לאט לאט שאחרי היום
שהיה הוא לא צריך אף אחד.

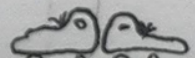
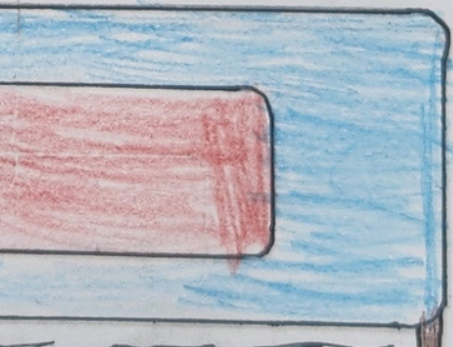

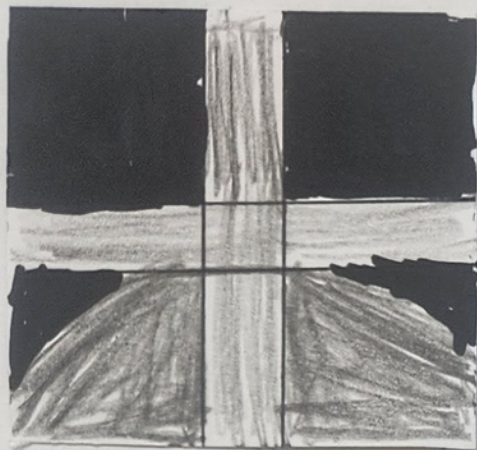

אלון חצר לביתו,
ונכנס למיטתו, לא לפני
שחשב על היום שעבר.

על הספורט שעשה,
על הכיף שחווה,
ועל כל הטוב שהיה.

ואל הוא הקין,
שמרות שאף אחד
לא היה שם לאכול
איתו את העוגה.

תמיד יהיה לו
את חקרו הטוב נדב,
שיהיה איתו בכל צרה,
או ביום המשוגע הבא.

